

Sygn. akt II Cz 25 / 15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

P. K.

przeciwko

Skarbowi Państwa – Ministrowi(...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda P. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 września 2014r. w sprawie I C 368/14, w części odrzucającej zażalenie powoda na postanowienie z dnia 4 lipca 2014r. tj. w punkcie 2 (drugim)

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 25/15

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia sędziego Przewodniczącej z dnia 22 kwietnia 2014r. zwrócono powodowi P. K. pozew skierowany przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi(...)o zapłatę i ujęty pod sygn. IC 368/14 (k.67).

Następnie postanowieniem z dnia 4 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie powoda P. K. na w/w zarządzenie, z uwagi na nieusunięcie przez powoda braków formalnych zażalenia, przez co nie mogło otrzymać dalszego biegu procesowego (k.80).

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 września 2014r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie powoda P. K. na w/w postanowienie z dnia 4lipca 2014r., gdyż i tym razem powód nie uzupełnił braków formalnych zażalenia w wymaganym terminie, a dokładniej nie uścił w określonym terminie opłaty sądowej od zażalenia oraz nie złożył jego odpisu. Dopiero po upływie wymaganego terminu złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz nadesłał jego odpis. Sąd rejonowy uznał te czynności za spóźnione, a w konsekwencji bezskuteczne i dlatego na podstawie art.370 kpc w związku z art.397§ 2 kpc odrzucił zażalenie (zaskarżone postanowienie wraz z uzasadnieniem – k.91).

Z treści zażalenia powoda P. K. na w/w postanowienie wnosić należy, że domagał się jego zmiany poprzez uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu procesowego.

W uzasadnieniu wywodził, że jego roszczenie związane jest z wprowadzeniem w kraju w grudniu 1981r. stanu wojennego, jego działalnością opozycyjną, utratą pracy i tym samym środków do życia, co – jego zdaniem – uzasadnia dochodzenie stosownego zadośćuczynienia (zażalenie- k.93).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie znajduje uzasadnienia. Strona ma prawo wystąpić do Sądu z określonym roszczeniem, ale musi przy tym zachować wymagania stawiane przez przepisy postępowania, w tym w zakresie terminowego dokonywania czynności procesowych. Przepis art. 167 kpc stanowi bowiem, że czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna. W dniu 21 sierpnia 2014r. dręczono powodowi wezwanie do złożenia odpisu zażalenia oraz uiszczenia stosownej opłaty sądowej od zażalenia – w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania i to pod rygorem odrzucenia zażalenia (dowód doręczenia – k.87). Powód nie uiszczył należnej opłaty, a wniosek o zwolnienie od jej ponoszenia, podobnie jak i odpis zażalenia nadał na adres Sądu Rejonowego dopiero w dniu 1 września 2014r. (k.89 – 90 oraz k.93 i 99). Podjął zatem działania po upływie określonego przez Sąd terminu, przez co zgodnie z wcześniej przywołaną zasadą, nie mogły one odnieść pozytywnego skutku procesowego. Sąd – w takich przypadkach - nie może przyjąć, że opóźnienie strony w działaniu było niewielkie i w konsekwencji, że uprzednio nałożony rygor za brak działania w terminie pozostaje bez znaczenia. W ten sposób nie tylko naruszyłyby zasady procedury, ale mogłyby narazić się na zarzut stronnictwa działania ze strony przeciwnej.

W zażaleniu powód nie kwestionował niedochowania wymaganego terminu, a powoływał się na okoliczności, które dla rozpoznania zażalenia nie miały żadnego znaczenia, bowiem odnosiły się do uzasadnienia samego roszczenia zawartego w pozwie, co na tym etapie postępowania, gdy sprawa (pозew) musi być dopiero przygotowana do jej rozpoznania, nie może być przedmiotem żadnej oceny.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy oddalił zażalenie powoda, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397§ 2 kpc).